

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XVIII. (XXXIV.) ÉVFOLYAM, 21 SZÁM 2023. MÁJUS 27.

300 FORINT

Szabadság

**Magyarországgal törődjünk,
ne másokkal!**

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Magyarországgal törődjünk, ne másokkal!

A hét végén Pécsre megyünk. Tiltakozunk a háború ellen. Ezt tesszük Budapesten, ezért mentünk az utcára Nyíregyházán, és megyünk Kecskeméten, Tatabányán és szerte az országban.

Ködfelhőket akarunk eloszlatni. Attól, hogy Pesten nem dörögnek az ágyúk, még háború van. Attól, hogy az elesettek hulláit nem magyar temetőkből temetik el, hanem valahol Ukrajnában és Oroszországban, nos, attól még nagyon is háború van.

Attól, hogy Magyarországon mi még nem éhezünk, hogy nincs áruhiány, attól még mi fizetjük a háború, a szankciók költségeit. A kormány egyelőre még kenegeti a szuarét, kötelező akciókkal vonja el a figyelmünket, de ettől még baj van.

A béke nem egyszerűen azt jelenti, hogy nem lőnek ismeretlen célpontokra. Egy éve, egy hónapja tudta volt bárki is, hogy hol van Bahmut? Kijev még hagyján, de Bahmut?

A tűzszünet követelése szép dolog. De mi a garancia arra, hogy a felek a tűzszünetből értelmes békét akarnak? A magyar kormány követelése az azonnali tűzszünetről ezért tűnik értelmetlennek, sőt most már komikusnak.

A háború után jó békének kell jönnie. A háború ugyanis azért tör ki, mert az a szerződéses rendszer, ami egy korábbi háború eredménye volt, már nem működik.

Az ukrajnai háborút nem lehet úgy befejezni, hogy oroszok menjenek haza, felejtésük el, hogy a Krím, a Donbasz valaha is orosz volt! De az sem járható, hogy Ukrajnát, egy sohasem létező országot, amelynek lakossága már jórészt el is hagyta az országot, most beírjuk a győztesek közé.

A béke akkor lesz jó és tartós, ha a realitásokra épül, ha korrigálja az elmúlt évtizedek hiányosságait, tévedéseit és sőt bűneit.

Igen, Oroszország vélhetően ilyen békét akar. De mi nem Oroszország mellett emelünk szót, hanem Magyarország mellett. Ez a háború, és a következő béke arról fog szólni, hogy milyen lesz az az Európa, ahol fogunk élni.

Európa telí amerikaiakkal? Vagy Európa amerikai katonák és minden más külföldi katona nélkül? Putyin nem azt kérte a nyugattól, hogy hagyják el Varsót, Budapestet, Prágát és jöjjön a szocializmus. Putyin azt kérte, hogy a nyugat ne telepítsen az orosz kertek alá atomfegyvereket, sőt katonákat se. Miután a nyugat nemet mondott, Putyin azt üzent: Ok, ha nem, hát nem, de akkor ne lepődjete meg, ha visszaverünk titeket, mint Nagy Péter a svédeket, Kutuzov a franciákat, Sztálin a németeket!

De ez nem a mi ügyünk! Mi nem Oroszországért aggódunk, bár szeretjük az oroszokat, és tudjuk, hogy sokkal kevesebb kárt okoztak nekünk a történelemben, mint az amerikaiak.

A mi ügyünk az, hogy a nagy háborúk végén mi mindig veszítünk katonailag, ami nem olyan meglepő, mert a magyar honvédelmi miniszter archaikus ömlengésétől eltérően a magyar hadsereg a 20. században sohasem védte meg a magyar hazát. Sőt, amit védett, az nem a magyar haza volt, hanem valami idegen diktátorok vágyálmai.

Viszont veszítünk politikailag, hiszen mindig olyan világot erőltetnek ránk, amit nem szeretünk, ami nekünk nem jó, ami nem megoldja, hanem csak újjászüli a határainkon túli magyarság problémáját.

A Fidesz magyar állampolgárságot adott a határon túli magyaroknak, de ettől a probléma még probléma maradt. A Fidesz soha sem követte a kínaiak útját. Sohasem mondta, hogy Kárpátalja nem ukrán, hanem magyar, hogy a Székelyföld is magyar. A kínaiak sohasem hagytak kétséget afelől, hogy Tajvan Kína része, és egy szép napon vissza fog kerülni az anyaországához, ahogy Hongkong és Makaó is visszatért.

A mi érdekünk egy átfogó béke, amely lerendez egy sor kérdést. Olyan rendszert teremtsen, amely Oroszország és Európa megállapodására épül, és nem amerikai ígérvényekre.

Mi veszesei vagyunk Trianonnak, Párizsnak, de nem vagyunk nyertese a Szovjetunió szétverése utáni egyezkedésnek sem. A horvátok kikaparták maguknak az etnikailag tiszta Horvátországot. A csehek is vidámul élnek a németek árnyékában, miután a szegényebb Szlovákia történelmi koloncától megszabadultak.

És mi? A szocik és a liberálisok bevették, hogy a határok „átjárhatóak”, nincs jelentősége, hogy valaki Aradon magyar vagy Debrecenben. A konzervatívok nyomatják az ilyen-olyan autonómiák ügyét, de ehhez senki sem partnerünk.

Nem fura, hogy mi, munkáspártiak hozakodunk elő a történelmi igazságtétel gondolatával?

Bár, tudják, mit? Az ilyen gondolatokhoz nagy történelmi bátorság kell. Ne felejtjük el, az egységes Kínát nem a pekingi császárok, nem a regionális kiskirályok teremtették, sőt még csak nem a polgári Kína atyja, Szun Jat-szen, hanem Mao és utódai.

Nagyon kérem a nagypolitika igen tisztelt képviselőit, hagyjanak fel az oroszok mindennapos „leagresszorozásával!” A magyar államfő se mondjon olyat, hogy béke csak akkor lesz, ha az oroszok kivonulnak! És egyáltalán azt tartsuk szem előtt, ami nekünk jó! Nem Bidennek, nem Zelenszkijnek, még csak nem is Putyinnak, hanem azt, ami nekünk jó!

Béke akkor lesz, ha Oroszország biztonsági érdekeit tiszteletben tartják

„Én személyesen is azt gondolom, hogy miután elfogadhatatlan és megmagyarázhatatlan, hogy Oroszország megtámadott egy szomszédos, szuverén államot, nem zárulhat ez a háború azzal, hogy Oroszország egészében tudta teljesíteni a háborús célkitűzéseit. Muszáj egyértelműen megüzenni Oroszországnak, hogy átlépték ezzel a Rubikont” -nyilatkozta a köztársasági elnök. Tudnia kellene, de nyilván tudja is, hogy dolgok nem így működnek. Béke akkor lesz, ha Oroszország biztonsági érdekeit tiszteletben tartják. Ezért kellene dolgozni, és olyan üzenetet továbbítani, ami nyilván az amerikaiaknak nem tetszik. Tiltakozunk az ilyen kijelentések ellen.

A dollár „uralma” előbb vagy utóbb, de véget ér

A dollár „uralma” előbb vagy utóbb, de véget ér. Így véli a kínai China Daily rajzolója, de sokan mások is ezen az állásponton vannak. Ha pedig a dollár nem uralkodik, akkor az USA vezető szerepének is vége.

Újabb lépés a háború felé

Lehetőség nyílik az USA szövetségeseinek, hogy korszerű vadászpilóta repülőgépeket, köztük amerikai gyártmányú F-16-osokat szállítsanak Ukrajnának – tolmácsolta az Egyesült Államok elnökének döntését Jake Sullivan nemzetbiztonsági tanácsadó.

Grusko: a nyugat kockáztat

A nyugati országok „kolosszális kockázatot” vállalnának azzal, ha F-16-os harci repülőgépeket adnának Kijevnek – jelentette ki szombaton Alekszandr Grusko orosz külügyminiszter-helyettes.

Háborúra készülnek

Az amerikai V. Hadtest alakulatai komolyan készülnek a háborúra. De nem valahol az USA területén, hanem itt a közelünkben, Lengyelországban.

Édes élet?

A havi megélhetési kiadások jóval nagyobb mértékben nőttek a bevételeknél – derül ki a K&H biztos jövő felméréséből, amely a 30-59 éves korosztály helyzetét vizsgálta. A válaszadók 92 százaléka havonta átlagosan 64 ezer forinttal költ többet a mindennapi életre, mint egy évvel korábban. A bevételek emelkedésével együtt 46 ezer forinttal rosszabb helyzetben vannak, mint egy évvel ezelőtt. Szóval, mit is dicsér annyira a kormány? Hol az édes élet?

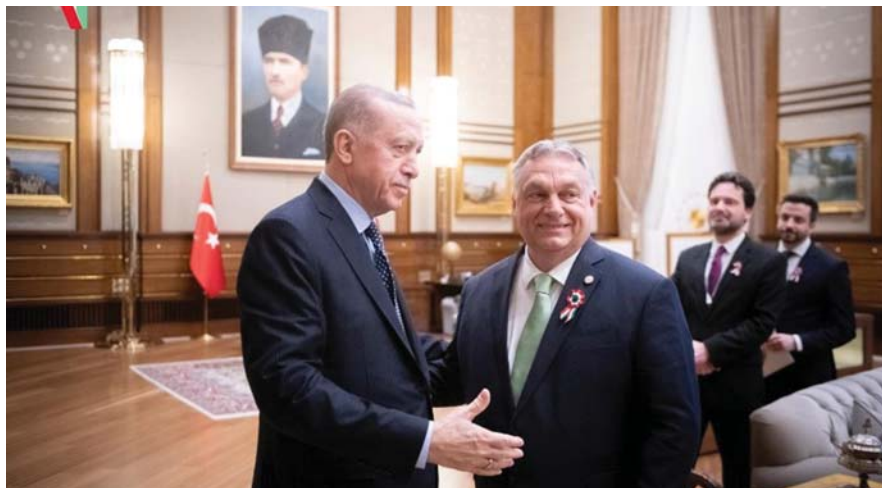

Miniszter úr jól érzi magát

Történelmi esély előtt áll a Magyar Honvédség, hogy megújulva egy ütőképes, elszánt haderővé válhasson – mondta a honvédelmi miniszter a honvédelem napja alkalmából tartott központi ünnepségen. Hogy pontosan mit jelentenek ezek a szavak, nem tudni, de ő is, és kedvenc államtitkára láthatóan jól érzi magát.

Orbán–Erdogan-telefon

Orbán Viktor miniszterelnök telefonon beszélt Recep Tayyip Erdogannal, Törökország elnökével, és gratulált neki az elnökválasztás első fordulójában aratott győzelméhez, valamint az Igazság és Fejlődés Pártja kiemelkedő sikeréhez a török parlamenti választásokon – közölte az MTI-vel Havasi Bertalan, a Miniszterelnöki Sajtóiroda vezetője.

Szerepszavar

„Heizer Antallal, Magyarország új kijevei nagykövetével egyeztetünk az előtte álló kihívásokról. Egyetértettünk abban, hogy kiemelt figyelmet kell fordítanunk a kárpátaljai magyarok helyzetére, és Ukrajna reménybeli európai integrációja során prioritásként kezelni a kisebbségi jogok garantálását” – nyilatkozta a Momentum illetékese. De vajon mi köze Sebők Évának az egészhez, és a nagykövet miért megy el a Momentumhoz?

Mi az, amin jól lehet nevetgélni?

„Baráti beszélgetés Reykjavíkban Giorgia Melonival, az olasz miniszterelnökkel, barátnőmmel. Szövetségesegek vagyunk könnyű és nehéz időkben egyaránt. A hagyományos családi értékek mellett, az illegális migráció ellen is közösen lépünk fel.” Ezt közölte velünk, a magyar néppel a mi elnökünk. Közömbös, hogy ki a barátnője, de hogy lehet együtt vigyorogni olyannal, aki pár nappal előtte közölte, hogy az „ukránok helyettük is harcolnak”, és mindent megad Zelenszkij háborújához? Mi az, amin jól lehet nevetgélni?

Szabó Ervin Akadémia elindította a foglalkozásokat

A Szabó Ervin Akadémia megtartotta idei első foglalkozását. A téma az osztályok és az osztályharc értelmezése, A Kommunista Kiáltvány mai aktualitása volt. Thürmer Gyula bevezetőjét jó kétórás élénk eszmecsere követte.

Minszk: együtt a belarusz barátainkkal

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke néhány napos minszki látogatása során megbeszélést folytatott Alekszej Szokollal, a Belarusz KP vezetőjével. Egyetértettek abban, hogy közösen kell fellépni a háború ellen. Mindketten úgy vélték, hogy a háborút a nyugat provokálta Oroszország ellen, és békét csak a realitások alapján lehet elérni.

Kisújszállás: munkáspárti koszorúzás

A II. világháború áldozatainak emlékművénél, Kisújszálláson koszorúztak a Munkáspárt tagjai.

Orosháza: megemlékezés a Győzelem Napjáról

A Munkáspárt Orosházi Szervezetének néhány aktivistája május 8-án koszorúzást tartott a szovjet katonai sírkertben a fasizmus felett aratott győzelem 78. évfordulóján. Fülöp Péter az alapszervezet aktivistája tartott emlékező beszédet az esemény jelentőségéről, melynek legtöbb áldozatát a Szovjetunió hozta.

Mi lesz veled, magyar oktatás és magyar nevelés? Mi lesz velünk, magyar emberekkel?

FOTÓ: 24.HU

Oktatás és nevelés, próbálják ezt lefordítani más nyelvre! – mondta valaki minap a rádióban. S valóban az oktatásra vannak szavak, amelyeken ugyanazt értjük itthon és külföldön, de a nevelés szó sajátosan magyar. A mi nevelés fogalmunk gazdagabb, bensőségesebb, mint a hasonló idegen szavak.

Az oktatás ismereteket, módszereket ad. A nevelés értékeket, erkölcsöket, emberi tartást ad. Az oktatás az eszünket formálja, a nevelés a jellemünket, emberi mivoltunkat.

Úgy tűnik, a két dolog mifelénk elszakadt egymástól. A tudás még meg lenne, de az értékek hiányosak vagy nincsenek is. A honvédelmi miniszter innovatív és high tech hadsereget ígér a fiataloknak, akikben az ehhez szükséges tudás vélhetően megvan. De a miniszter másról is beszél: becsület, szolgálat, önfeláldozás, tisztesség. Ezeket az értékeket hol kaphatja meg a fiatal?

A családban? Miféle tiszteletre nevelhet az a család, ahol a tehetős apuka berohan az iskolába, rendre utasítja a tanárt, vagy esetleg feljelenti, ha a gyereke nem olyan osztályzatot kapott, mint amelyet apuka szerint megérdemelt volna? Megkérdőjelezheti-e a család a tanár döntését? Megkérdőjelezheti-e a gyermek a tanár döntését? Az ilyen gyerek felnőttként tisztelni fogja előljáróit, vagy egyszerűen az idősebbeket?

Nevelhetne az iskola is. De a tanár rohan, nem ér rá. Mutathatna jó példát, válhatna példaképpé. De minek? Minek is nevelné a fiatalot erkölcsös magatartásra, ha tudja, hogy az életben,

a társadalomban úgysem az várja. Arról nem is beszélve, hogy a fiatal tanár hozott-e magával ilyen értékeket.

De kell-e a tudás? Igazak-e még Széchenyi szavai: „Egy nemzet ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik.” Így lenne? A mai világban egyre inkább úgy tűnik, hogy jó iskola, jó tudás csak az elitnek jár. Az elit pedig mindig a kisebbség, a kiválasztottak, a kormányzásra szántak kisebbsége.

A sokaság a tömeg, a nép, akitől nem várnak szellemi teljesítményt, de nem is képzik arra. A fő, hogy ne ismerje fel a többség erejét, ne tegyen fel kérdéseket és főleg ne keressen válaszokat.

Az oktatás és nevelés a liberalizmus és a konzervativizmus közötti háború egyik fő kérdésévé vált. A liberalizmus és a konzervativizmus vitája nem újkeletű. Az új az, hogy a liberalizmus világszerte a konzervatív értékrend totális felszámolására törekszik.

A vita már nálunk is az utcán folyik, s az ilyen háború semmi jót nem ígér. Ki dönti el, hogy mire kell oktatni, mire kell nevelni a gyermeket? Ki a felelős? A liberális pártok a kormányra mutogatnak, a kormány a liberálisok által felheccelt tanárookra.

Ebben az ideológiai vitában nem téveszthetjük szem elől azt a ténytet, hogy nem a klasszikus liberalizmus korát érzük, amikor ez a nézetrendszer valójában adott értékeket az emberiségnek. De a mai liberalizmus nem értékeket teremt, hanem pusztít. Nem ad jobb életet a fiatalnak, csak egy hamis utat kínál: élvezd az életet,

valósítsd meg önmagad! Az eredményt már nálunk is látjuk. Cél nélküli, motiválatlan fiataloknak kellene majd egyszer a stafétabotot átvenni.

A konzervatív kormányokat lehet szeretni, lehet gyűlölni, nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy a konzervatív szemlélet a világ önpusztításával szemben felmutat reális megoldásokat. A nemzet, a család, a hit történelmileg igazolt dolgok.

A konzervativizmus nagy gyengéje, sőt hibája, hogy megtagadja a szocialista múltat, noha a szocializmus nagyon is sokat adott a család fejlődéséhez, a gyermekvállaláshoz, s ami nagyon fontos: békét és kiszámítható jövőt mutatott fel mindenkinek.

Sajnálatos, hogy a konzervatív politika nem képes átlépni a szocializmus elutasításán, miközben korunk problémáinak megoldása, a háború, a mai fasizmus, azaz a liberalizmus elleni harc legalább is pragmatikus hozzáállást követelne.

Vajon hányan mondják ki, legalább önmagukban, hogy most nem a liberális-konzervatív háború a megoldás, hanem azt kellene felismerni, hogy a bűnös a kapitalizmus, a tőkés rend?

A szocializmust lehet megtagadni, de tény, hogy működőképes értékekre épült. Az ember és a közösség volt a középpontban, a rendszer őket segítette a munkában, az oktatásban. A szocializmus humanista és hazafias értékei nélkül aligha készülhettek volna olyan történelmi filmek, amelyeket mind a mai napig örömmel nézünk.

A rendszerváltás szétzúzta, befeketítette, nevetségesé, tette a szocializmus értékeit. A pénzt helyezte az ember és tudás fölé. Az egyén érvényesüljön, bármi áron, a közösséggel ne törődj!

A tőkés fogyasztói társadalom irdatlan mennyiségű árut és szolgáltatást zúdítt az emberekre. Pénzt is ad hozzá, nem annyit, hogy magad ura legyél, csak annyit, hogy megvedd a következő telefont, edzőcipőt, autót, vagy bármit, amit a fogyasztói társadalom tényleges urai, a monopóliumok nagytőkésai kábítószerként eléd dobnak.

A kapitalizmus megváltoztatta az emberek közötti értékrendet. A pedagógus a szocializmusban sem tartozott a legjobban fizetettek közé, de elfogadható módon tudott élni, és a társadalom elismerte, tisztelte munkáját.

A mai világban nem vonzó a tanári pálya. Minek kínlódnak a gyerekekkel, ha egy bankigazgató asszisztenseként jobban boldogulok?

A pedagógus a rendszerváltás utáni pár esztendő után kiszorult a politikából. Már nincs beleszólásuk a parlamenti döntésekbe. A pártok vezetői közé se engedik már őket.

Szinte elvesztették érdekérvényesítési képességüket. Az orvosok könnyebben harcolták ki a milliós béreket. Ha nem tetszett a fizetés, az orvos elmehetett nyugatra sokszoros pénzért.

A tanárnak nincs hova mennie. Egy magyar tanár után nem kapkodnak az EU iskolái. Bébiszitter pedig nem mindenki akar lenni.

A pedagógusok mostani elégedetlenségét meg lehet érteni. Nemcsak az a tanár elégedetlen, aki kordonokat megy dönteni. Az is lehet csalódott, fáradt, aki végzi a munkáját és csendben van. Egyébként ők vannak többségben.

Érthető, ha a magyar értelmiség e fontos csoportja dühös, ha rossz vezetőket lát, netán hülyéket, vagy olyanokat, akik éppen őket nézik hülyének. Nem értik, hogy miért nincs érdemi vita, miért választja el mély szellemi és politikai árok sokszor még a tanárokat is. Mindez érthető, és a kormánynak is jobban kellene értenie.

Mit lehetne tenni? Nos, jó lenne belátni, hogy a mostani tüntetések már nem az oktatásról, nem a tanárokról és főleg nem a gyerekekről szólnak, hanem a liberális ellenzék kormányellenes támadásáról. Ha mindenki értené, hogy a pártok a pedagógust, sőt a gyereket is a liberális erők rohamcsapatává tették.

De a legfontosabb: értsük meg, hogy az utcai támadásokkal nem lehet az oktatást megjavítani. A nevelést pedig egész egyszerűen padlóra lehet küldeni. Ha Pankotai Lili médiahős lehet, akkor nincs miről beszélni. A szennyet rá lehet zúdíttani a társadalomra, de attól az nem lesz tisztább.

És ne higgye egyetlen tanár se, hogy ezzel elnyerhetik a társadalom tiszteletét. Ezzel csak veszíthetnek.

Olyan politikára van szükség, amely az oktatást és nevelést stratégiai ágazatként kezeli, a nevelőt szövetségesének tekinti és harmóniát teremt a társadalom anyagi és szellemi gazdagodása között.

FOTÓ: 24.HU

„Ha tudod, hogy a hegyen tigris vár, akkor is menj fel a hegyre!”

Anna Allabert „A kínai szocializmus kulturális kódjai” című könyvéről

Ha azt mondjuk, hogy Anna Vlagyimirovna Allabert tökéletesen ismeretlen hazánkban, nem tévedünk. De erről nem ő tehet. Nálunk nem divat orosz szakembereket népszerűsíteni, noha az oroszországi „Kínatudomány”, sinológia mély történelmi gyökerekkel rendelkezik. Ez érthető is, mert Kína és Oroszország együtt élnek már elég régóta. Allabert asszony könyve ráadásul csak ezer példányban jelent meg, ami még utánnymások esetén se sok. De hozzáférhetnek az interneten, de ha sajnálnák az időt, a következő néhány gondolat bizonyára segítségükre lesz.

A szerző nem kevesebbet állít, mint azt, hogy a jelenlegi kínai modernizáció sajátosságait jelentős mértékben a kínai kulturális örökség határozza meg. A több évezredes kínai kultúra kódjai be vannak táplálva a mai társadalmi és politika gondolkodásba.

Kezdjük mindjárt az alapvető tétellel, a „kínai sajátosságú szocializmus” elméletével! Mao Ce-tung természetesen jól ismerte a marxizmust, és gyorsan, 1925-ben eljutott ahhoz a következtetéshez, hogy a marxizmus sikeresen csak a kínai sajátosságok figyelembevételével valósítható meg.

Valljuk be őszintén, a szocializmus nemzeti útjairól Európában is gondolkodtak, de a szovjet párt, az SZKP általános politikája és eszmei befolyása mellett nem nagyon lehetett nemzeti utakról beszélni. 1956 után nálunk is legfeljebb annyit mondtak, hogy a szovjet út másolása hiba, de azt már nem, hogy a szocializmusnak volt egy sajátos magyar útja. Mint ahogyan nem volt azonos a jugoszláv és német modell sem.

A kínai felfogás másik rendkívül fontos tétele úgy szól, hogy a „gyakorlat jelenti az igazság kritériumát”. Ez is ősi kínai filozófiai bölcsesség, ami Teng Hsziao-ping jóvoltából lett közismert. A kínai bölcséletet a szocializmus gyakorlatára alkalmazta, és mondta ki, hogy nem az a jó, amiről kijelentjük, hogy jó, hanem az, amit a gyakorlat is igazol.

Ha ezt a kínai bölcsességet előbb alkalmazták volna mifelénk, sok-sok hibától megkíméltük volna magunkat.

A kínai felfogás egyik fontos elme a „kis jóléti társadalom” koncepciója. Ez is Konfuciuszra vezethető vissza, és nagyjából azt jelenti, hogy a társadalom fokozatosan jut el a jóléti. Nem lehet egyszerre mindent elérni, akarni lehet, törekedni kell rá, de csak fokozatosan következik be.

Anna Vlagyimirovna Allabert szól arról, hogy a Kínai Kommunista Párt mostani vezetője előszeretettel idéz klasszikusokat. Ilyen az a gondolat, hogy minden döntésnél figye-

ANNA ALLABERT OROSZ ÍRÓNŐ

lembe kell venni, hogy honnan indultunk el, mi volt a párt eredeti küldetése. Hszi Csin-ping ebből kiindulva fogalmazta meg 2012-ben a „kínai álmot” fogalmát. Tudjuk, hogy honnan indultunk, tudjuk, hogy a cél nép jóléte, a kínai álmot, amit el lehet érni, de ehhez szakaszokon át vezet az út.

De lapozzunk tovább! Bár a 280 oldalas könyv nem hosszú, minél gyorsabban szeretnénk a kínai szocializmus kódjait megérteni. Hszi Csin-ping az ókori kínai filozófiára hivatkozik akkor is, amikor a kínai álmot jellemzőjeként az anyagi és szellemi civilizáció egyensúlyát jelöli meg. A mai világot éppen azért tartjuk taszítónak sokszor, mert anyagiakból néha túl sok van, de a szellemi élet, az erkölcs lemarad tőle. A kínai felfogás szerint a harmónia rendkívül fontos.

A Kínai KP főtitkára számos beszédben szól arról is, hogy mit tekintenek a kínai szocializmus alapértékeinek. Ilyen alapértéke a marxista ideológia. Ha nincs ideológiai iránytű, akkor eltévedünk a folyamatokban. A kínaiak szerint a marxista ideológiára épülnek a kínai szocializmus alapelvei, a következetes előrehaladás, a nép iránti elkötelezettség, a közösség elsőbbsége az egyénnel szemben.

Alapértéknek tekinti a nemzeti szellem és a korszellem együttes alkalmazását. A kettő együtt azt jelenti, hogy Kína ragaszkodik a nemzeti értékekhez, a hazafisághoz, és ugyanakkor elkötelezett az innováció és a reform mellett.

A kínai felfogás szerint, hangsúlyozza a szerző, nagyon fontos az erkölcsileg elfogadható példaképek követése. Ilyen mozgalom Kínában a „Tanuljunk Lei Fengtől!” mozgalom. Lei Feng (1940-1962) árvagyermek volt, a közösség, a szocializmus nevelte fel és életét is a szocializmus szolgálatának áldozta. Hszi Csin-ping 2018-ban beszélt arról, hogy a kínai embereknek követniük kell a névtelen hős példáját, hiszen a nép iránti elkötelezettség, a szocializmus szolgálata ma is alapvető.

Ugye, milyen furcsa ilyen dolgokat olvasni 2023-ban?

A kínai politikai élet kódrendszere a kommunista párt, mint kormányzó erő fegyelme is kiterjed. A párttag legyen politikailag és szervezetenként fegyelmezett, legyen megvesztegethetetlen, legyen példamutató a társadalmi és magánéletben egyaránt. Ezek korszerű eszmék, de a gyökerei a kínai filozófiában találhatóak.

A kínai gondolkodás alapvetőnek tartja a családot. A „mindenható alapja az állam, az állam alapja a család” – idézik gyakran az ősi kínai tételt. A gondolatot először Men Czi fogalmazta meg, aki az időszámításunk előtti 4. században élt. A Kínai KP főtitkára mind a mai napig hivatkozik rá.

Hszi főtitkár idézett 2014-ben a klasszikus kínai gondolatgyűjteményből: „Az irányítás sikeres, ha a nép akarát követi, összeomlik, ha szembe megy a nép akarátával.” A Guanzi 135 ezer szóból álló gondolatgyűjtemény, sok szerző munkájának eredménye.

És még egy tanulságos gondolat: „Az állam négy pilléren nyugszik: hagyomány, igazságosság, becsület, szerénység”. Ha bármelyik nem érvényesül, az állam bizony bajba kerülhet.

Mit tanítanak az ókoriak a haladásról? „A cselekvés képessége megszüli a tudást, ami a haladáshoz kell, a tudás mélysége megszüli az utat a kitűzött cél eléréséhez” Ezek Zhāng Shì gondolkodó szavai a 12. századból, és a kínai párt vezetője fontosnak tartja a rá való hivatkozást.

De még egy bölcsesség! „Ha tudod, hogy a hegyen tigris vár, akkor is menj fel a hegyre!” A mondas egy 14. századi klasszikus regényből származik. Shī Nà'ān a kínai klasszikus irodalom egyik legnagyobb egyénisége.

Az orosz íróknak könyvét érdemes elolvasni. A kínai politika ősi kódjairól keveset tudunk, viszont nélkülük nehéz megérteni a mátt.

Egyébként ne gondoljuk, hogy mindez olyan távol áll tőlünk. Kádár János 1986 novemberében a következőket mondta: „A tenni-valók megállapításánál a realitásokból kell kiindulni.” Sajnos, nem mindenki gondolta így. A Szovjetunióban akkor már hirdették a „fejlett szocializmus” koncepció-

ját, ami „visszafordíthatatlan és megdönthetetlen.” Bizony jobb lett volna a kínaiakra hallgatni!

A szocialista NDK-ban ekkoriban hivatalos nézet az, hogy van egy új történelmi fogalom, a szocialista nemzet nemzet. Ma már tudjuk, hogy nem volt és kár volt erre az illúzióra építkezni.

Kádár nem ismerte közelebbről a kínai filozófiát, de amikor 1987-ben Pekingben találkozott Teng Hsziao-ping kínai vezetővel, minden szavát, minden gondolatát értette. A reformra szükség van, de nem általában, hanem a szocializmusért. Az „általában reform” a szocializmus halálát jelenti.

Kínából hazajövet Kádár János még egy fontos gondolatot mondott: „A szocializmus lényege nem abban van, hogy másként osztjuk el a tortát, mint a kapitalizmus. Ez csak következmény. A szocializmus attól szocializmus, hogy másként sütjük azt a bizonyos tortát, vagyis másként termelünk”.

Védelmi ipari kiállítás a háború árnyékában

A fegyver fontos, de a katona a legfőbb érték

A Minszki Aréna adott otthont május 17-20. között a XI. Nemzetközi Fegyver- és Haditechnikai Kiállításnak (MILEX-2023). Ilyen volumenű kiállítást kevés állam tud rendezni. Belaruszban azonban minden adott volt: korszerű nemzeti védelmi ipar, fejlett hadsereg és persze a csodálatos kiállítóterem.

Belarusz védelmi ipara már a szocialista korszakban is fejlett volt. A Szovjetunió hadiparának egy része, különösen a tüzérségi eszközök, híradástechnika, rakétatechnika éppen itt működött. 1994 után a belarusz vezetés, Lukasenko elnök irányításával úgy döntött, hogy a védelmi ipart meg kell őrizni, be kell illeszteni a nemzeti ipar egyéb területei közé. A hadipart Belaruszban – eltérően például Magyarországtól – nem verték szét, hanem megőrizték és fejlesztették.

Belarusz védelme nem kis feladat. Az ország lakossága 9,2 millió, de a területe 207 600 négyzetkilométer, azaz több mint kétszerese Magyarország területének. Belarusz fontos „stratégiai csemege” minden külföldi hódító számára. A belarusz mezőgazdaság például mintegy 30 millió ember élelmiszerellátására képes. Ennél kevesebbet is folytattak már háborút.

A belarusz nép a 20. században kétszer is megélte, hogy mit jelent a német megszállás. 1941-44 között Belarusz elvesztette lakosságának egyharmadát. A belarusz emberek ma is emlékeznek az áldozatokra. A németek 1943 márciusában egyedül Hatiny községben 149 belarusz embert öltek meg, felégették a falut, benne az embereket is.

Belarusz nem részese az ukrajnai háborúnak, de az ország vezetése tisztában van a helyzettel. 2020-ban a nyugat államcsínyt próbált megvalósítani Belaruszban, de sikertelenül. A belarusz nép nem támogatta a puccsistákat. Az egykori puccsisták Sztvetlana Tyihanovszkaja vezetésével Litvániába menekültek, és onnan szervezkednek Lukasenko és a belarusz kormány ellen. A nyugat eltartja őket, találkozhatnak a „demokratikus világ” minden vezetőjével, de egyelőre a nyugat még nem látja elérkezettnek az időt aktív felhasználásukra.

Az ellenség azonban nem tétlenkedik. Folyamatosan igyekeznek belarusz területre bejuttatni diverzáns eszközöket, és természetesen pénzt a belő felforgató tevékenység finanszírozására.

Ha ez nem lenne elég, tudnunk kell, hogy Belarusz nyugaton Lengyelországgal, Litvániával és Lettországgal határos. Mindegyik véres leszámolást hirdet Oroszországgal szemben, és ha tehetnék, Belaruszt már holnap feldarabolnák.

Délen pedig ott van Ukrajna, ahonnan bármikor indulhatnak irreguláris szabadcsapatok, de akár reguláris erők is. Tehát van mit védeni!

A belarusz védelmi ipar természetesen nem képes mindent gyártani, de Hrenyin altábornagy honvédelmi miniszter jogosan mondhatta a kiállításon, hogy „a belarusz hadsereg rendelkezik mindennel, ami a haza védelméhez szükséges.”

A belarusz védelmi ipar hatékonyan kapcsolódik a nemzetközi munkamegosztáshoz. Első sorban a szövetséges Oroszországgal erősek a kapcsolatok, ráadásul kétirányú módon: a belarusz hadsereg bizonyos dolgokat Oroszországban vesz meg, és egy sor terméket viszont a belaruszok exportálnak.

Éppen május közepén írták alá az orosz-belarusz haditechnikai együttműködés 2025-ig szóló programját, amely közös kutatásokat, a meglévő fegyverek korszerűsítését, egységes szabványrendszer bevezetését irányozza elő, és kiterjed a harmadik országoknak való haditechnikai eladásokra. A kiállításon voltak is szép számban afrikai és ázsiai országok képviselői.

Azt is tudjuk, hogy Putyin orosz elnök május 10-én kezdeményezte, hogy Oroszország mondja fel a hagyományos fegyverzetek európai csökkentéséről szóló megállapodást. Az ok nyilvánvaló: a nyugat önti a fegyvert Európába. Oroszországnak és Belarusznak meg kell védeniük önmagukat.

Május 17-én Lavrov orosz és Alejnyik belarusz külügyminiszter közös nyilatkozatban erősítették meg, hogy azonosan ítélik meg az országaik elleni támadásokat és közösen is fognak fellépni.

A covid Belarusz számára is világossá tette, hogy az országnak önellátásra kell berendezkedni, nem lehet mindent importálni. Ez vonatkozik a fegyverekre csak úgy, mint az egyenruhára, gyógyszerekre, szállító járművekre.

Az USA Oroszország elleni háborúja, a Belaruszt folyamatosan érő fenyegetések megerősítették ezt a felismerést. Belarusz is, Oroszország is ki van téve a szankciók hatásának, tehát otthon kell saját eszközökkel elállítani mindent, amire szükség van.

A MILEX-2023 megmutatta a belarusz védelmi ipar és a nemzetközi együttműködés széles skáláját. Előkelő helyen szerepelt az egészségügyi technika. Nem véletlenül! Az ukrajnai háború azt mutatja, hogy a sebesültek 90 százaléka azért hal meg, mert a harctéren és a harctér közelében nem kap szakszerű ellátást.

Ugyancsak széles körben mutattak be drónelhárító eszközöket. Az ukrajnai háború tapasztalata az is, hogy rengeteg drónt vetnek be. A drónok tömeges bevetése a leküzdésükhöz szükséges technika fejlesztését is megkövetelte. A védelem mellett támadásra alkalmas repülőeszközökre is szükség van. Ebből is volt bőven a kiállításon.

Helyet kaptak a hagyományos tüzérségi és páncélos eszközök is. Nagy figyelem övezte a katonai szállító járműveket, amelyek nélkül nincs biztos hadtápellátás sem. Az ukrajnai háború azt is megmutatta, hogy mennyire fontos a harcoló csapatok folyamatos ellátása lőszerrel, fegyverrel, sőt élelmiszerrel is.

A fegyver fontos, de a katona a legfőbb érték – vallják Belaruszban. Az országban kötelező katonai szolgálat van. Minden fiatal köteles 12-18 hónap szolgálatot letölteni. A fiatalok behívását sorozás előzi meg. A hadkiegészítő parancsnokságok pontos képet alkotnak a fiatalok alkalmasságáról.

MOBIL TÁBORI KÓRHÁZ A KIÁLLÍTÁSON

DRÓN FELDERÍTŐ ÉS ELHÁRÍTÓ ESZKÖZÖK

**BELARUSZ KATONAI VEZETŐK A SAJÁT FEJLESZTÉSŰ
REPÜLŐESZKÖZÖK STANDJÁN**

**AZ IDÉN MÁJUSBAN IS TÖBBEZER FIATAL TETTE LE
A KATONAI ESKÜT**

A BELARUSZOK NEM FELEJTIK A HÁBORÚ ÁLDOZATAIT

BELARUSZ GYÁRTÁSÚ PÍLÓTA NÉLKÜLI ESZKÖZÖK

Gratulálunk görög barátainknak!

A Görög Kommunista Párt (KKE) a május 21-i parlamenti választásokon 2 százalékkal megnövelte négy évvel ezelőtti eredményét, és így most a szavazatok 7.23 százalékát kapta. A görög parlamentben az eddigi 11 KKE-képviselő helyett 26 fog ülni.

A Munkáspárt Országos Elnöksége gratulált a KKE vezetésének: „Kedves Elvtársak! A Magyar Munkáspárt nevében szívből gratulálunk a Görög Kommunista Párt választási sikeréhez.”

